

ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΜΕ λοιπόν τι; Με τη διδασκαλία από το πρωτότυπο των αρχαίων κειμένων; Τις πέντε ασυνάρτητες λέξεις ή φράσεις της αρχαίας που θα απομνημονεύσει, χωρίς κανένα νόημα, ο μαθητής της καθολικής φοίτησης του τριχρονου Γυμνασίου; Αφού τα 80% ή τα 75% δεν θα ακολουθήσουν το Λύκειο; Η επιτροπή όχι μόνο είχε αποφασίσει πως όσοι από το Γυμνάσιο θα επιθυμούσαν να ακολουθήσουν μαθήματα στο Λύκειο, θα υφίσταντο αυστηρές εισιτήριες εξετάσεις. Ο εισηγητής το είχε τονίσει αυτό. Η επιτροπή το είχε δεχτεί και έγινε νόμος του κράτους, αλλά...

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ πιστευε και πρότεινε να αλλάζουμε νοοτροπία ως προς τον τρόπο που αντικρύζαμε, όπως ανάφερα και παραπάνω τα κείμενα των αρχαίων σοφών μας. Δηλαδή εννοούσα να εγκαταλείψουμε την προσήλωσή μας στην παθητική λατρεία μας στους νεκρούς τύπους και να μπαίνουμε στην ουσία τους. Με την εγκατάλειψη αυτή δεν εννοούσαμε με κανένα λόγο να εγκαταλείψουμε την παράδοσή μας. Εννοούσαμε να μην κακοποιούμε το πνεύμα τους, το νόημά τους και να μην τυραννούμε τα παιδιά της υποχρεωτικής φοίτησης Γυμνάσιο με την λεξιθηρία, τη στεγνή απομνημόνευση κ.λ.π. παρά να πλησιάσουμε τους παλιούς μας στην ουσία τους. Έτσι θα δώσουμε στα παιδιά του τριχρονου Γυμνασίου μια γενική μόρφωση που να τοποθετεί στο κέντρο τις γενικές ανθρώπινες αξίες. Μ' αυτό το νόημα αντίκρυζε η επιτροπή παιδείας τα κείμενα των αρχαίων σοφών, για να κάνουμε δική μας την τεράστια μορφωτική δύναμη του αρχαίου Ελληνικού ιδανικού και όχι να το κατεβάζουμε στην απλή παρελθοντολογία, δηλαδή να το κάνουμε απλώς λατρεία στεγνών τύπων κ.λ.π.

Και συνεχίζει ο εισηγητής — που τυχαίνει να είναι αυτός που γράφει τούτο το άρθρο — η προσπάθειά μας ήταν να μεταρρυθμιστεί η παιδεία μας, δηλαδή να αλλάξει τον έως τότε ρυθμό και τόνο της. Δεν αρκούσε καθόλου, αν αυτή περιοριζόταν και έμενε στην αλλαγή του σχήματος της γενικής παιδείας μας και στην αύξηση των ετών της υποχρεωτικής φοίτησης σχολείο από 6 ως 9 χρόνια. Η ουσία ήταν τι θα διδάξουμε σ' αυτά τα παιδιά της υποχρεωτικής φοίτησης Γυμνάσιο.

Αποκλείστηκε οπωσδήποτε η διδασκαλία της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας στο τριχρονου της υποχρεωτικής φοίτησης Γυμνάσιο, θα αφήναμε τα λεξίδια και τη φιλολογία και θα μπαίναμε στην ουσία των κειμένων, με βάση και όργανο τη μητρική μας γλώσσα, γιατί μόνο με αυτή μπορούμε να πλησιάσουμε δημιουργικά τους αρχαίους. Οι αρχαίοι συγγραφείς μας δεν έγραψαν για να κατατυραννούμε εμείς οι δάσκαλοι τους Νεοέλληνας νέους.

Για σκεφθείτε να βάλουμε τη διδασκαλία της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας και να διδάξουμε στο πρωτότυπο τα αρχαία κείμενα στο τριχρονου της υποχρεωτικής φοίτησης γυμνάσιο, πώς μπορεί μ' αυτό το σύστημα σ' αυτό το σχολείο της καθολικής φοίτησης να γίνει κτήμα των πολλών η αρχαία σοφία, ενώ τουναντίον με την καθιέρωση των δόκιμων μεταφράσεων γίνεται κτήμα των πολλών. Με δύο-τρεις κακοδιαλεγμένες, κακομεταφρασμένες σελίδες από κείμενα του Ξενοφώντα ή του Αρριανού, ενώ με την καθιέρωση της από μετάφραση διδασκαλίας των κειμένων θα γνώριζαν στην ουσία τους πολλούς αρχαίους συγγραφείς (τον Όμηρο, Ησίοδο, τον Ηρόδοτο, Λουκιανό, Δημοσθένη, λυρικούς ποιητές κ.λ.π.).